

168/1936 predĺžilo úpravu zavedenú vl. nar. č. 164/1933 na rok 1935/1936 avšak tak, že nielen dosadilo miesto cien pšenice ceny pšenice a jačmeňa a miesto cien raži (žita) ceny raži a ovsa, ale aj určilo, že základ výpočtu treba vziať v ý k u p n é ceny týchto obilnín; »jinak ujednaný spôsob výpočtu této ceny zůstává nezměněn« (§ 2, odst. 1). Dňa 15. VII. 1936 vstúpilo v platnosť vl. nar. č. 218/36, ktoré pozmenilo § 3 vl. nar. č. 280/34 tak, že sa od 15. VII. 1936, počas trvania obilného monopolu majú cenami obilia vôbec (tedy bez rozdielu, či bola smluvená cena burzová alebo tržná), rozumieť výkupné ceny, z ktorých sa majú odpočítat prípadné príspevky do zvláštneho rezervného fondu, vytvoreného podľa § 13 vl. nar. č. 137/34 (čl. I., odst. 1 a 2). Vypovedané bolo ďalej, že ustanovenie o odpočítateľnosti príspevkov do zvláštneho záložného fondu vzťahuje sa i na pachtovné smluvy, podliehajúce úprave podľa vl. nar. č. 168/1936.

Z uvedeného vysvitá, že otázky, o ktorých rozhodoval n. s., boly vyriešené pozitívnym právom inak, než o nich judikoval n. s. Je pravda, že vl. nar. č. 280/34 bolo, čo sa týka určenia pojmu cien burzových, hospodársky zrejme nespravodlivé, keď nútilo (pachtierov, aby platili prepachtovateľom ceny, ktoré sami nemohli dosiahnuť, avšak platí: »lex dura sed lex«. Túto nespravodlivosť odstránilo pro futuro čiastočne vl. nar. č. 168/1936 a úplne vl. nar. č. 218/1936. J. Fundárek.

Přípustnost zastoupení advokátem v pracovním sporu.

U pracovního soudu zažalován byl nárok oceněný na 1080 Kč. Při prvním roku dostavili se jako zástupci sporných stran advokáti. Ža-

lobce omezil nárok na 244 Kč, ježto žalovaný před zahájením roku ostatní část zažalovaného nároku splnil. Zástupci stran vzdali se přisedících.

Spor stal se bagatelním a hodnota sporu klesla pod 1000 Kč. Jest otázka, je-li v dalším stadiu sporu zastoupení stran advokáty přípustno.

Nebude sporu o tom, že musí být při roku, při němž bylo omezení žalobního nároku předneseno, sporně jednáno ve věci hlavní, poněvadž zástupci stran vzdali se přisedících (§ 25, odst. 3 zák. č. 131/31 sb.). To, že jsou strany zastoupeny advokáty, nevádí, poněvadž advokáti byli vysláni k roku u vědomí, že se jedná o spor hodnoty vyšší než 1000 Kč a že tedy zastoupení advokátem je přípustno. Bude-li při tomto roku vydán rozsudek, bude patrně i strana zvítězivší oprávněna účtovat útraty právního zastoupení a budou jí přisouzeny, poněvadž omezení nároku stalo se následkem plnění žalovaného po podání žaloby.

Ale jde o případy, kdy bude nutno ústní jednání odročiti. Bude i tehdy přípustno dále zastoupení advokáty bez ohledu na to, že hodnota sporu už klesla pod 1000 Kč?

Zákon na to nedává odpovědi. Ustanovení § 23 zák. č. 131/31 sb. praví: »Ve sporech, jejichž předmět nemá hodnotu vyšší než 1000 Kč, jest vyloučeno zastoupení advokátem.«

Není řečeno, který okamžik jest rozhodným pro šetření tohoto předpisu, zda zahájení sporu, či i okolnost, během sporu nastavší. Výslovně ale praví zákon, že rozhodným pro přípustnost zastoupení advokátem jest předmět sporu.

Předmět sporu může se ale během projednávání rozepře měnit buď rozšířením nebo omezením žalobního návrhu. Tím se mění nepochybně i kautela, za které jest zastoupení advokátem nepřípustné.

Bude-li ve sporu, v němž šlo původně o nárok hodnoty nižší než 1000 Kč, rozšířena žalobní žádost na částku 1000 Kč převyšující, přestává být rozepří, jakou má na mysli § 23, odst. 1, druhá věta a zastoupení advokátem nadále přípustno bude.

Stejně tomu musí být i naopak: Klesne-li hodnota předmětu sporu pod 1000 Kč, dostaví se skutečnost zákonná, která podmiňuje vyloučení advokáta jako zástupce strany.

Toto hledisko vyhovuje účelu zákona, který citovaným předpisem § 23 zák. o prac. soudech zamýšlel.

Podle zprávy ústavně právního výboru senátu Nár. shrom. k vlád. návrhu zákona (tisk. 352/1930) o pracovních soudech ze dne 25. května 1931 bylo ustanovení § 23 zákona o tom, že zastoupení advokáty v řízení před I. stolicí připouští se ve sporech, jejichž předmět má hodnotu vyšší než 1000 Kč, přijato většinou hlasů členů výboru, aby se vyhovělo poukazu na skutečnost, že zastoupení advokáty má nepochybně za následek zvýšení nákladů sporu a může být pro tu neb onu stranu hospodářsky tíživým.

Tomu účelu vyhovuje plně výklad, který vylučuje další zastoupení advokátem, jakmile klesne hodnota sporu pod 1000 Kč, neboť zbavuje podlehlou stranu povinnosti platiti útraty právního zastoupení.

Případná námitka poukazem na zdánlivě obdobný případ nuceného zastoupení advokátem ve sporu

u krajského soudu, kde zůstává nucené zastoupení advokátem, i když klesne hodnota sporu eventuelně i na hranici bagatelní, neobstojí, neboť v tomto případě jest nucené zastoupení advokátem podmíněno věcnou příslušností sporu. Pokud trvá tato příslušnost pro tu kterou zahájenou věc, platí i povinnost nuceného zastoupení advokátem. A výslovný předpis zákona ustanovuje, že eventuelní pozdější změny v hodnotě sporu nemají vlivu na příslušnost (*perpetuatio fori*).

V našem případě § 23 zák. o prac. soudech jedná se o zvláštní předpis speciálního zákona, který jest nutno vykládati úzce podle jeho pravé povahy, doslovu a účelu zákona.

Josef Havelka.

Legalisace listin pro dlužnické úlevy je prosta poplatků.

Čtenáři mají jistě v paměti diskusi, vedenou v minulém ročníku o otázce, vztahuje-li se osvobození od poplatků, normované v § 30 vl. nař. č. 250/1935, také na legalisační poplatky. Nedávným výnosem ze dne 23. X. 1937 č. j. 44.728/37-V/14 b vyslovilo ministerstvo financí, že toto osvobození přísluší také ověřovacím doložkám na listinách od poplatku podle cit. § 30 osvobozených. Tím jest otázku pokládati za vyřešenou ve smyslu noticky na str. 288, ročníku 1936/1937 Právní praxe.

Autoři článků v tomto čísle.

Univ. profesor a advokát Dr. Adolf Procházka, univ. profesor Dr. Jaromír Sedláček, advokát v Kolíně Dr. Karel Ornstein, vrch. kom. nejv. kontr. úřadu Dr. František Muchka, gen. sekretář plod. bursy v Bratislavě a univ. doc. Dr. Josef Fundárek, okr. soudce v Litoměřicích Dr. Josef Havelka.